

KANCELÁŘ VEŘEJNÉHO OCHRÁNCE PRÁV

602 00 Brno, Údolní 39
Telefon: 542 542 111
Fax: 542 542 112
E-mail: podatelna@ochrance.cz

V Brně dne 27. listopadu 2015
Č. j.: KVOP/PDCJ 3137/2015

Do vlastních rukou

Vážený pan
Ing. K S

Sdělení o poskytnutí informace a rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti

Vážený pane inženýre,

dne 19. 11. 2015 a 23. 11. 2015 jste se na veřejnou ochránkyni práv (dále „ochránkyně“) obrátil písemnými žádostmi o informace podle zákona o svobodném přístupu k informacím. Žádáte o informace:

1. jak přispívá nepravdivé tvrzení v odpovědi na jeho podání ze dne 1. 10. 2015 k ochraně základních práv a svobod občanů.
2. které ustanovení zákona č. 349/1999 Sb., opravňuje veřejnou ochránkyni nepravdivě vyřizovat podněty občanů.
3. na základě jakého ustanovení zákona není závazný pouze výrok rozhodnutí.
4. jaká listina opravňuje veřejnou ochránkyni práv tvrdit, že tzv. Ocenění ze dne 28. 5. 9153 nebyla zfalšována.
5. jaká listina opravňuje veřejnou ochránkyni práv tvrdit, že tzv. Ocenění datované 28. 5. 1953 bylo skutečně vyhotoveno a to ve vztahu k předložené listině ÚV KSČ.
6. podle jakého ustanovení zákona dospěla veřejná ochránkyně práv k závěru, že žadatel nemá právo na posouzení, zda kupní smlouva uzavřená v období nesvobody, byla či nebyla důsledkem politické perzekuce nebo postupu porušujícího základní lidská práva a svobody.
7. zdali vysídlení politicky nespolehlivých osob v 1953 z hraničního pásma podle zákona o ochraně státních hranic č. 69, ze dne 11. 7. 1951 - § 10 odst. a), podle kterého mohl ministr Národní bezpečnosti činit potřebná opatření a vydávat všeobecně závazné předpisy, nebylo politickou perzekucí a porušením základních lidských práv.

Ve smyslu zákona o svobodném přístupu k informacím a na základě informací, které má Kancelář veřejného ochránce práv aktuálně k dispozici, **poskytuje žadateli následující informace:**

k bodu 2:

Žádné takové ustanovení zákon o veřejném ochránci práv neobsahuje a ochránkyně i její zástupce při vyřizování podnětů postupují podle tohoto zákona.

k bodu 4:

Ani ochránkyně, ani její zástupce v žádné písemnosti adresované Ing. K S netvrdili, že ocenění ze dne 28. 5. 1953 bylo či nebylo zfalšováno. Pravost ocenění ze dne 28. 5. 1953 se ve svých dopisech vůbec nezabývali.

k bodu 5:

Ani ochránkyně, ani její zástupce v žádné písemnosti adresované Ing. K S netvrdili, že ocenění ze dne 28. 5. 1953 skutečně existuje, protože existencí ocenění se ve svých odpovědích vůbec nezabývali.

k bodu 6:

Ani ochránkyně, ani její zástupce nevyslovili názor, že Ing. K S nemá právo na posouzení, zda kupní smlouva uzavřená v období nesvobody, byla či nebyla důsledkem politické perzekuce nebo postupu porušujícího základní lidská práva a svobody.

Současně

v souladu s ustanovením § 15 a ustanovením § 20 odst. 4 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“), ve spojení s ustanovením § 67 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), **vydává Kancelář veřejného ochránce práv jako povinný subjekt** dle ustanovení § 2 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím a současně jako osoba pověřená v souladu s ustanovením § 25 odst. 2 zákona č. 349/1999 Sb., o veřejném ochránci práv, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon o veřejném ochránci práv“), veřejným ochráncem práv k plnění povinností veřejného ochránce práv podle zákona o svobodném přístupu k informacím

ROZHODNUTÍ,

kterým žádosti pana *Ing. K S* narozen , *bytem* ze dne 19. 11. 2015 a 23. 11. 2015 podle ustanovení § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím v rozsahu informací, jimiž nedisponuje,

částečně odmítá.

O d ů v o d n ě n í:

Žadatel výše uvedenými otázkami reaguje na odpověď ochránkyně ze dne 4. 11. 2015 na svůj podnět ze dne 1. 10. 2015. Z formulace požadovaných informací je

zřejmé, že žadatel s vyřízením svého podnětu ochránkyní nesouhlasí a poukazuje na nepravdivost některých závěrů ochránkyně.

Poskytování informací podle zákona o svobodném přístupu k informacím je prostředkem veřejné kontroly nad činností povinných subjektů (zde ochránkyně). Povinné subjekty mají za podmínek stanovených zákonem povinnost poskytovat informace vztahující se k jejich působnosti, které mají k dispozici. V této souvislosti lze připomenout § 3 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím, podle kterého se: *„Informací se pro účely tohoto zákona rozumí jakýkoliv obsah nebo jeho část v jakémkoliv podobě, zaznamenaný na jakémkoliv nosiči, zejména obsah písemného záznamu na listině, záznamu uloženého v elektronické podobě nebo záznamu zvukového, obrazového nebo audiovizuálního.“*

Smyslem poskytování informací dle zákona o svobodném přístupu k informacím není obhajovat či vysvětlovat stanoviska a postup povinného subjektu (v tomto případě ochránkyně). To je z podstaty věci vyloučeno už proto, že objasnit žadateli, co ochránkyni k vyslovení závěru v rámci daného šetření vedlo, by mohla jedině ochránkyně osobně. Svůj názor ochránkyně žadateli sdělila v odpovědi ze dne 4. 11. 2015. Je dále zcela na uvážení ochránkyně, zda své závěry s ohledem na nesouhlas stěžovatele, doplní. Rozhodne-li se pro tento postup, učiní tak mimo procesní režim zákona o svobodném přístupu k informacím.

Pokud žadatelem požadované informace neexistují, tj. nejsou ve smyslu § 3 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím zaznamenány, jejich poskytnutí nepřichází dle § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím v úvahu. Podle § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím platí, že *„Povinnost poskytovat informace se netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací.“*

Výkladem pojmu „vytváření nových informací“ podle § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím se podrobně zabýval Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 9. 2. 2012, č.j. 1 As 141/2011 (www.nssoud.cz). Podle Nejvyššího správního soudu sleduje § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím (v souvislosti s podmínkami pro omezení práva na informace uvedené v čl. 17 odst. 5 Listiny) legitimní cíl, a to vyvážit právo jednotlivců na poskytování informací veřejným zájmem na ochraně povinných subjektů před nepřiměřenou zátěží, kterou by pro ně znamenalo vytváření zcela nových informací, k jejichž tvorbě či evidenci nejsou jinak povinny.

Nejvyšší správní soud též judikoval v rozsudcích ze dne 17. 6. 2010, č. j. 1 As 28/2010 – 86 (www.nssoud.cz), nebo ze dne 19. 10. 2011, č. j. 1 As 107/2011 – 70 (www.nssoud.cz), že nelze připustit, aby se na ně žadatelé v režimu uvedeného zákona (pozn. o svobodném přístupu k informacím) obraceli s žádostmi o zaujetí stanoviska v blíže specifikované věci, provedení právního výkladu, vytvoření či obstarání nové informace, jíž povinný subjekt nedisponuje a není povinen ji disponovat apod.

Nejvyšší správní soud vychází z důvodové zprávy k zákonu č. 61/2006 Sb., kterým bylo do zákona o svobodném přístupu k informacím (s účinností 23. 3. 2006) vloženo výše citované ustanovení, z níž vyplývá, že *„povinný subjekt je povinen poskytovat pouze ty informace, které se vztahují k jeho působnosti, a které má nebo by měl mít k dispozici. Naopak režim zákona o svobodném přístupu k informacím nestanovuje povinnost nové informace vytvářet či vyjadřovat názory povinného subjektu k určité problematice. Toto ustanovení nemá v žádném případě sloužit k nepřiměřenému zužování práva na informace, má pouze zamezit žádostem o informace mimo sféru zákona – zvláště časté jsou v této souvislosti žádosti o právní analýzy, hodnocení či zpracování smluv a podání – k vypracovávání takových*

materiálů nemůže být povinný subjekt nucen na základě své informační povinnosti, neboť taková úprava by byla zcela proti původnímu smyslu tohoto institutu ... Naopak, pokud již povinný subjekt určitý dokument vypracoval a má tedy informace k dispozici, je povinen ji poskytnout.“

Podle Nejvyššího správního soudu prvotním předpokladem pro odmítnutí žádosti o informace s tím, že by šlo o vytvoření nových informací, je logicky skutečnost, že povinný subjekt danými informacemi nedisponuje. Dalším předpokladem je to, že povinný subjekt nemá povinnost předmětnými informacemi disponovat.

Není povinností Kanceláře veřejného ochránce práv disponovat informacemi, jimiž by žadatelé zdůvodnila či vysvětlila předchozí postup ochránkyně a není ani její povinností tyto informace nově vytvářet. Tento závěr potažmo vyplývá i z rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 9. 2009, č.j. 6 As 18/2009 (1957/2009 Sb. NSS) (www.nssoud.cz), v němž se soud vyjádřil takto: „*Vnitřní motivy, které vedly žalovaného k tomu, aby určitým způsobem nekonal, však ze své povahy nemohou být zaznamenány v žádné podobě a žádným způsobem, a proto se nejedná o informace ve smyslu § 3 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím.*“

P o u č e n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze v souladu s ustanovení § 16 zákona o svobodném přístupu k informacím a v souladu se Zásadami pro poskytování informací Kanceláři veřejného ochránce práv (viz www.ochrance.cz) podat ve lhůtě 15 dnů od jeho doručení odvolání k vedoucímu Kanceláře veřejného ochránce práv.

**KANCELÁŘ
VEŘEJNÉHO OCHRÁNCE PRÁV**
602 00 Brno, Ústelná 59
telefon: +420 543 742 111

Mgr. Petra Zdražilová

vedoucí odboru právního

Kanceláře veřejného ochránce práv